

พระราชบัญญัติ
การได้รับเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการตำรวจ
พ.ศ. ๒๕๖๘

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ
พระบรมเกล้าเจ้าอยู่หัว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๘
เป็นปีที่ ๑๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระบรมเกล้าเจ้าอยู่หัว
มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดประจำตำแหน่งและการได้รับเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการตำรวจ
อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๙๙
วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ
ให้ตราพระราชบัญญัตินี้ไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการได้รับเงินประจำตำแหน่ง
ของข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๖๘”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา^๑
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติการได้รับเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการตำรวจ
พ.ศ. ๒๕๖๕

มาตรา ๔ ให้ข้าราชการตำรวจซึ่งดำรงตำแหน่งที่มีฐานะและหน้าที่ในการบริหารงาน
ดังต่อไปนี้ ได้รับเงินประจำตำแหน่งประจำบริหารระดับสูง

- (๑) ผู้บัญชาการตรวจแห่งชาติ
- (๒) รองผู้บัญชาการตรวจแห่งชาติ ใจเรตรวจแห่งชาติ หรือเทียบเท่า
- (๓) ผู้ช่วยผู้บัญชาการตรวจแห่งชาติ รองเจรตรวจแห่งชาติ หรือเทียบเท่า
- (๔) ผู้บัญชาการ ใจเรตรวจ หรือเทียบเท่า
- (๕) รองผู้บัญชาการ รองเจรตรวจ หรือเทียบเท่า
- (๖) ผู้บังคับการหรือเทียบเท่า
- (๗) รองผู้บังคับการหรือเทียบเท่า

มาตรา ๕ ให้ข้าราชการตรวจซึ่งดำรงตำแหน่งผู้กำกับการหรือเทียบเท่าที่มีฐานะและหน้าที่ในการบริหารงาน ได้รับเงินประจำตำแหน่งประเภทบริหารระดับกลาง

มาตรา ๖ ให้ข้าราชการตรวจซึ่งมีศัตตั้งแต่พันตรวจโถเข็นไปและดำรงตำแหน่งดังต่อไปนี้ ได้รับเงินประจำตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะ (วช.)

(๑) ตำแหน่งที่มีลักษณะงานวิชาชีพที่ต้องปฏิบัติโดยผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาที่ไม่อาจมอบหมายให้ผู้มีคุณวุฒิอย่างอื่นปฏิบัติงานแทนได้ และเป็นงานที่มีผลกระทบต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนอย่างเห็นได้ชัด โดยมีองค์กรตามกฎหมายทำหน้าที่ตรวจสอบ กลั่นกรอง และรับรองการประกอบวิชาชีพ รวมทั้งลงโทษผู้กระทำผิดกฎหมายเกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพดังกล่าวซึ่งได้แก่ตำแหน่งที่ปฏิบัติหน้าที่ในวิชาชีพเฉพาะ ดังต่อไปนี้

- (ก) วิชาชีพเฉพาะกายภาพบำบัด
- (ข) วิชาชีพเฉพาะกายอุปกรณ์
- (ค) วิชาชีพเฉพาะการทันตแพทย์
- (ง) วิชาชีพเฉพาะการพยาบาล
- (จ) วิชาชีพเฉพาะการแพทย์
- (ฉ) วิชาชีพเฉพาะการสัตวแพทย์
- (ช) วิชาชีพเฉพาะกิจกรรมบำบัด
- (ช) วิชาชีพเฉพาะจิตวิทยาคลินิก
- (ฉ) วิชาชีพเฉพาะเทคนิคการแพทย์
- (ญ) วิชาชีพเฉพาะเทคโนโลยีหัวใจและทรวงอก
- (ภ) วิชาชีพเฉพาะแพทย์แผนไทย
- (ภ) วิชาชีพเฉพาะเภสัชกรรม

- (ฐ) วิชาชีพเฉพาะวิศวกรรมเครื่องกล
- (ฑ) วิชาชีพเฉพาะวิศวกรรมไฟฟ้า
- (ฒ) วิชาชีพเฉพาะวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร
- (ณ) วิชาชีพเฉพาะวิศวกรรมโยธา
- (ด) วิชาชีพเฉพาะเวชศาสตร์การสื่อความหมาย
- (ຕ) วิชาชีพเฉพาะสถาปัตยกรรม
- (ຖ) วิชาชีพเฉพาะสังคมสงเคราะห์

(๒) ตำแหน่งที่มีลักษณะงานวิชาชีพที่ต้องปฏิบัติโดยผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาที่ไม่อาจตอบหมายให้ผู้มีคุณวุฒิอย่างอื่นปฏิบัติงานแทนได้ และเป็นงานที่มีผลกระทบต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนอย่างเห็นได้ชัด อีกทั้งเป็นงานที่ขาดแคลนกำลังคนในภาคราชการ ซึ่งได้แก่ตำแหน่งที่ปฏิบัติหน้าที่ในวิชาชีพเฉพาะ ดังต่อไปนี้

- (ก) วิชาชีพเฉพาะการเดินเรือ
- (ข) วิชาชีพเฉพาะพิสิกสรังสี
- (ค) วิชาชีพเฉพาะรังสีการแพทย์
- (ง) วิชาชีพเฉพาะวิศวกรรมจราจร
- (จ) วิชาชีพเฉพาะวิศวกรรมนิวเคลียร์
- (ฉ) วิชาชีพเฉพาะวิศวกรรมโลหการ

(๓) ตำแหน่งที่มีลักษณะงานวิชาชีพที่ต้องปฏิบัติโดยผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาที่ไม่อาจตอบหมายให้ผู้มีคุณวุฒิอย่างอื่นปฏิบัติงานแทนได้ และเป็นงานทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มีลักษณะในเชิงวิจัยและพัฒนา อีกทั้งเป็นงานที่ขาดแคลนกำลังคนในภาคราชการ ซึ่งได้แก่ตำแหน่งที่ปฏิบัติหน้าที่ในวิชาชีพเฉพาะ ดังต่อไปนี้

- (ก) วิชาชีพเฉพาะการผลิตไอโอดีทีฟ
- (ข) วิชาชีพเฉพาะกีฏวิทยารังสี
- (ค) วิชาชีพเฉพาะชีววิทยารังสี
- (ง) วิชาชีพเฉพาะนิวเคลียร์เคมี
- (จ) วิชาชีพเฉพาะนิวเคลียร์พิสิกส์
- (ฉ) วิชาชีพเฉพาะวิชาการคอมพิวเตอร์
- (ช) วิชาชีพเฉพาะวิศวกรรมการเกษตร
- (ซ) วิชาชีพเฉพาะวิศวกรรมอากาศยาน

มาตรา ๗ ให้ข้าราชการตำราจะซึ่งดำรงตำแหน่งรองผู้บังคับการหรือเทียบเท่าขึ้นไปที่ต้องปฏิบัติงานที่เป็นงานหลักของหน่วยงาน โดยอาศัยพื้นฐานของความรู้ ประสบการณ์ หรือการฝึกฝนทฤษฎีหรือหลักวิชาอันเกี่ยวข้องกับงาน และเป็นงานเชิงพัฒนาระบบที่อามาตรฐานของงานงานอนุรักษ์ตามภารกิจ หรืองานที่ต้องปฏิบัติโดยผู้มีความรู้ ความสามารถ หรือประสบการณ์เป็นอย่างสูง เนพาะด้าน อันเป็นที่ยอมรับในวงวิชาการหรือวงการนั้น ๆ และต้องใช้ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านโดยมีคุณวุฒิการศึกษาตรงกับความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านดังต่อไปนี้ ได้รับเงินประจำตำแหน่ง ประจำผู้เชี่ยวชาญเฉพาะ (ชช.)

- (๑) ด้านการข่าว
- (๒) ด้านการเงิน
- (๓) ด้านการบิน
- (๔) ด้านการฝึกอบรม
- (๕) ด้านการสอน
- (๖) ด้านการสอบสวน
- (๗) ด้านการสืบสวน
- (๘) ด้านการสืบสวนสอบสวน
- (๙) ด้านความมั่นคงและกิจการพิเศษ
- (๑๐) ด้านจราจร
- (๑๑) ด้านช่างศิลปกรรม
- (๑๒) ด้านตรวจคนเข้าเมือง
- (๑๓) ด้านตรวจพิสูจน์ทางวิทยาศาสตร์
- (๑๔) ด้านตรวจสอบบัญชี
- (๑๕) ด้านตรวจสอบภายใน
- (๑๖) ด้านถ่ายภาพทางการแพทย์
- (๑๗) ด้านนิติการ
- (๑๘) ด้านนิติวิทยาศาสตร์
- (๑๙) ด้านป้องกันปราบปราม
- (๒๐) ด้านมัณฑนศิลป์
- (๒๑) ด้านวิเคราะห์งบประมาณ

- (๒๒) ด้านวิเคราะห์งานบุคคล
- (๒๓) ด้านวิเคราะห์นโยบายและแผน
- (๒๔) ด้านวิจัยสังคมศาสตร์
- (๒๕) ด้านวิชาการคอมพิวเตอร์
- (๒๖) ด้านวิชาการเงิน
- (๒๗) ด้านวิชาการดนตรี
- (๒๘) ด้านวิชาการตรวจสอบบัญชี
- (๒๙) ด้านวิชาการทางการแพทย์
- (๓๐) ด้านวิชาการบัญชี
- (๓๑) ด้านวิชาการประชาสัมพันธ์
- (๓๒) ด้านวิชาการโภชนาการ
- (๓๓) ด้านวิชาการวิทยาศาสตร์การแพทย์
- (๓๔) ด้านวิชาการศึกษา
- (๓๕) ด้านวิชาการสังคมวิทยา
- (๓๖) ด้านวิชาการสอบ
- (๓๗) ด้านวิชาการสัตวบาล
- (๓๘) ด้านวิชาการสาธารณสุข
- (๓๙) ด้านวิชาการสิ่งแวดล้อม
- (๔๐) ด้านวิชาการอาหารและยา
- (๔๑) ด้านวิทยาศาสตร์
- (๔๒) ด้านวิเทศสหการ
- (๔๓) ด้านวิเทศสัมพันธ์
- (๔๔) ด้านวิศวกรรม
- (๔๕) ด้านส่งเสริมและสอนการผลิตศึกษา
- (๔๖) ด้านสรรพาธ
- (๔๗) ด้านสังคมสงเคราะห์
- (๔๘) ด้านสัตววิทยา

มาตรา ๙ ให้ข้าราชการตรวจซึ่งมีศักดิ์แต่พ้นตรวจหรือขึ้นไปและดำรงตำแหน่งทางวิชาการดังต่อไปนี้ ได้รับเงินประจำตำแหน่งประเภทวิชาการในโรงเรียนตรวจ

(๑) ศาสตราจารย์

(๒) รองศาสตราจารย์

(๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์

มาตรา ๙ ข้าราชการตรวจซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗ หรือมาตรา ๘ ตำแหน่งใด ขั้นยศใด หรือขั้นยศและอัตราเงินเดือนใด และปฏิบัติหน้าที่หลักของตำแหน่งดังกล่าว ให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งในอัตราสำหรับตำแหน่งนั้น ขั้นยศนั้น หรือขั้นยศและอัตราเงินเดือนนั้นของประเภทบริหารระดับสูง ประเภทบริหารระดับกลาง ประเภทวิชาชีพเฉพาะ (วช.) ประเภทผู้เชี่ยวชาญเฉพาะ (ชช.) หรือประเภทวิชาการในโรงเรียนตรวจแล้วแต่กรณี ตามบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งข้าราชการตรวจท้ายกฎหมายว่าด้วยตำแหน่งชาติ

ข้าราชการตรวจซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งอยู่แล้ว ถ้าต่อมาได้รับแต่งตั้งและปฏิบัติหน้าที่หลักในตำแหน่งสูงขึ้นโดยเป็นตำแหน่งที่มีเงินประจำตำแหน่งในอัตรามากกว่าที่ได้รับอยู่ แต่ยังไม่ได้รับขั้นยศสูงขึ้น ให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งตามอัตราเดิมต่อไปจนกว่าจะได้รับยศสูงขึ้น

มาตรา ๑๐ ข้าราชการตรวจซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งได้หากได้รับคำสั่งให้ไปปฏิบัติหน้าที่อื่นที่ไม่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่ง และมิได้ปฏิบัติหน้าที่หลักของตำแหน่งที่ตนดำรงอยู่ ไม่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งนั้นตั้งแต่วันที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่หลักของตำแหน่งที่ตนดำรงอยู่ เว้นแต่ในกรณีที่ได้รับคำสั่งให้ไปปฏิบัติหน้าที่อื่นที่มีลักษณะงานวิชาชีพ หรือเชี่ยวชาญเฉพาะด้านเหมือนหน้าที่หลักของตำแหน่งที่ตนดำรงอยู่เดิม ให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งในอัตราของตำแหน่งเดิมต่อไป

มาตรา ๑๑ ข้าราชการตรวจซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่ง และปฏิบัติหน้าที่หลักของตำแหน่งนั้นไม่เต็มเดือนในเดือนใด ให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งสำหรับเดือนนั้นตามส่วนจำนวนวันที่ได้ดำรงตำแหน่งและปฏิบัติหน้าที่หลักของตำแหน่งดังกล่าว

มาตรา ๑๒ ข้าราชการตรวจซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่ง และได้ปฏิบัติหน้าที่หลักของตำแหน่งนั้นเกินหนึ่งตำแหน่ง ให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งสำหรับตำแหน่งที่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งสูงสุดเพียงตำแหน่งเดียว เว้นแต่ข้าราชการตรวจซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารของสถาบันการศึกษาสังกัดสำนักงานตรวจแห่งชาติที่จัดการศึกษา

ระดับอุดมศึกษาระดับปริญญาที่กำหนดให้เป็นตำแหน่งประเภทวิชาการอีกประเภทหนึ่ง ให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งประเภทบริหารโดยไม่ตัดสิทธิการได้รับเงินประจำตำแหน่งประเภทวิชาการตามตำแหน่งวิชาการที่ตนครองอยู่

มาตรา ๑๓ ข้าราชการตรวจซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่ง และได้รับคำสั่งให้ไปปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งที่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งประเภทเดียวกัน และได้ปฏิบัติหน้าที่หลักในตำแหน่งที่ตนไปปฏิบัติหน้าที่ ให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งตามอัตราเดิมของตนต่อไป ในกรณีที่ข้าราชการตรวจซึ่งดำรงตำแหน่งที่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่ง ได้รับคำสั่งให้ไปปฏิบัติหน้าที่หรือรักษาราชการแทนในตำแหน่งที่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งต่างประเภทกัน ให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งในอัตราของตำแหน่งเดิมต่อไปนับแต่วันที่เข้าปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่หรือรักษาราชการแทน แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินหกเดือน

มาตรา ๑๔ การได้รับเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการตรวจซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่ง ให้เป็นไปตามคำสั่งของผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนเงินเดือน ซึ่งจะต้องระบุด้วยว่า ให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งในประเภทใด ตำแหน่งใด และอัตราใด ทั้งนี้ หากมีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งอยู่ก่อนแล้ว ต้องระบุว่าให้ขาดจากเงินประจำตำแหน่งเดิมมารับเงินประจำตำแหน่งใหม่ตั้งแต่เมื่อใด ซึ่งต้องไม่ก่อนวันที่เริ่มเข้าปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งใหม่

มาตรา ๑๕ ข้าราชการตรวจซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งผู้เดลย์ทึ้งหรือทอดทึ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุอันสมควร ไม่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งในวันที่ผู้นั้นล้มทึ้งหรือทอดทึ้งหน้าที่ราชการ

มาตรา ๑๖ ข้าราชการตรวจซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งผู้ได้ถึงแก่ความตายในระหว่างรับราชการ ให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งจนถึงวันที่ถึงแก่ความตาย

มาตรา ๑๗ การได้รับเงินประจำตำแหน่งของผู้มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งในกรณีลาออกให้ออก ปลดออก ไล่ออก หรือพ้นจากราชการเพราะเกณฑ์อายุ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังนี้

(๑) กรณีลาออก ให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งจนถึงวันก่อนวันถึงกำหนดลาออก เว้นแต่ยังไม่ได้รับทราบคำสั่งอนุญาตให้ลาออก และผู้นั้นยังคงปฏิบัติหน้าที่หลักของตำแหน่งที่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งต่อมา ให้ข้าราชการตรวจผู้นั้นได้รับเงินประจำตำแหน่งจนถึงวันรับทราบคำสั่งครรับทราบคำสั่ง หรือวันที่กฎหมายกำหนดให้ลาออก แล้วแต่กรณี

(๒) กรณีให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก ให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งจนถึงวันก่อนวันที่ระบุในคำสั่ง เว้นแต่ยังไม่ได้รับทราบคำสั่งและผู้นั้นยังคงปฏิบัติหน้าที่หลักของตำแหน่งที่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งต่อมา ให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งจนถึงวันรับทราบคำสั่งหรือควรรับทราบคำสั่งแล้วแต่กรณี

(๓) ในกรณีตาม (๑) หรือ (๒) หากจำเป็นต้องส่งมอบงานในหน้าที่ ให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งต่อไปได้จนถึงวันส่งมอบงานเสร็จภายในเวลาอันไม่ชักช้าตามที่ผู้บังคับบัญชาจะกำหนดตามสภาพของงาน แต่ต้องไม่เกินสิบห้าวันนับแต่วันที่ระบุในคำสั่ง วันรับทราบคำสั่งหรือควรรับทราบคำสั่งแล้วแต่กรณี

(๔) กรณีพ้นจากการเพาะเกษยณอายุตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งถึงวันสิ้นปีงบประมาณ

มาตรา ๑๙ ข้าราชการตรวจซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งผู้ได้ถูกสั่งพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน ไม่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งตั้งแต่วันที่ถูกสั่งพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน

มาตรา ๒๐ ข้าราชการตรวจซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งผู้ได้ลาป่วย ให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งระหว่างลาได้ในปีหนึ่งไม่เกินหกสิบวันทำการ

มาตรา ๒๑ ข้าราชการตรวจซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งผู้ได้ลาคลอดบุตร ให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งระหว่างลาสำหรับผู้นั้นได้ไม่เกินเก้าสิบวัน

มาตรา ๒๒ ข้าราชการตรวจซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งผู้ได้ลาภัยส่วนตัว ให้รับเงินประจำตำแหน่งระหว่างลาได้ในปีหนึ่งไม่เกินสี่สิบห้าวันทำการ แต่ในปีที่เริ่มรับราชการให้จ่ายเงินประจำตำแหน่งระหว่างลาได้ไม่เกินสิบห้าวันทำการ

มาตรา ๒๓ ข้าราชการตรวจซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งผู้ได้ลาพักผ่อนประจำปี ให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งระหว่างลาได้ไม่เกินระยะเวลาที่ผู้นั้นมีสิทธิลาพักผ่อนประจำปีตามที่กำหนดไว้ในระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลาของข้าราชการ

มาตรา ๒๔ ข้าราชการตรวจซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งผู้ได้ยังไม่เคยอุปสมบทในพระพุทธศาสนาหรือยังไม่เคยประกอบพิธีเข้าจย์ ณ เมืองเมกะ ประเทศชาอุดิอาระเบีย หากได้รับราชการมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบสองเดือน และได้รับอนุญาตให้ลาอุปสมบทหรือลาไปประกอบพิธีเข้าจย์ ณ เมืองเมกะ ประเทศชาอุดิอาระเบีย แล้วแต่กรณี ให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งระหว่างลาได้ไม่เกินหกสิบวัน

มาตรา ๒๔ ข้าราชการตำรวจซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่มีสิทธิ์ได้รับเงินประจำตำแหน่งผู้ใดได้รับอนุญาตให้ลาไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติการวิจัย ให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งระหว่างลาได้ไม่เกินหกสิบวัน

มาตรา ๒๕ ข้าราชการตำรวจซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่มีสิทธิ์ได้รับเงินประจำตำแหน่งผู้ใดลาไปปฏิบัติงานในองค์กรระหว่างประเทศ ไม่มีสิทธิ์ได้รับเงินประจำตำแหน่งระหว่างลา

มาตรา ๒๖ ข้าราชการตำรวจซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่มีสิทธิ์ได้รับเงินประจำตำแหน่งผู้ใดลาติดตามคู่สมรส ไม่มีสิทธิ์ได้รับเงินประจำตำแหน่งระหว่างลา

มาตรา ๒๗ ในกรณีมีการกำหนดตำแหน่งและจำนวนตำแหน่งที่จะได้รับเงินประจำตำแหน่งตามพระราชบัญญัตินี้เพิ่มขึ้นจากที่มีอยู่แล้วในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติรายงานให้คณะกรรมการพิจารณาเงินเดือนแห่งชาติทราบภายในเดือนธันวาคมของทุกปี

มาตรา ๒๘ ข้าราชการตำรวจซึ่งดำรงตำแหน่งที่มีสิทธิ์ได้รับเงินประจำตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงมีสิทธิ์ได้รับเงินประจำตำแหน่งในอัตราของตำแหน่งนั้นต่อไปจนกว่าจะมีการเปลี่ยนแปลง

มาตรา ๒๙ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

แพทองหาร ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๙๘ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติตำรวจนครบาล พ.ศ. ๒๕๖๕ บัญญัติให้ข้าราชการตำรวจนำเสนอให้ได้รับเงินประจำตำแหน่ง ท้ายพระราชบัญญัติดังกล่าวในอัตราใดให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้